

Protokoll fört vid rekonstruktionsförhör med Palm, BENGT Axel, född 450902-1350, boende Mariagatan 8 A, 172 30 Sundbyberg, tel 08-28 43 50, anställd hos Philipsons i Sollentuna/plåtverkstaden.

Förhöret hållet torsdagen den 17/4 1986 klockan 08.00 vid korsningen Sveavägen -- Tunnelgatan i Stockholm.

Förhørsledare krinsp Paul Johansson.

Förhörsvittne ej tillgängligt.

Palm är tidigare hörd i enlighet med uppslag E 491.

Palm är underrättad om att han skall höras ytterligare beträffande sina iakttagelser i samband med mordet mot Olof Palme.

Palm berättade att han den aktuella kvällen, den 28/2 1986, åkte i sin guldfärgade Mercedes 200 från Sergelstorg - Sveavägen norr ut. Han är osäker på om han hade rött ljus där han kom fram till Kungsgatan, eller om han kunde köra rakt igenom korset utan att behöva stanna. I vart fall så är han säker på att när han kom till trafikljusen vid Apelbergsgatan så var det grönt ljus varför han inte behövde sänka hastigheten utan fortsatte i cirka 50 - 60 km:s hastighet mot Tunnelgatan. Just som han hade passerat Tunnelgatan och det övergångsställe som kan ses med förlängning av Tunnelgatans norra gångbana, så hörde han en smäll någonstans från höger sida. Hans första tanke var att det var någon som hade kastat en "smällare". Lite förstrött tittade han då i sin högra bakspegel för att se om han kunde se den som kastat smällaren. Cirka två till tre sekunder efter den första smällen hörde han åter igen en smäll, och han hade då blicken riktad in i bakspeglern och samtidigt som han hörde den andra smällen så såg han att det rök till i snön på gångbanan i närheten av den plats han passerat då han hört första smällen.

Palm har senare fått veta att skotten torde ha avlossats från Tunnelgatan sett mot Sergelstorg, men hans uppfattning var att snöröket som han såg var norr om korsningen Tunnelgatan. Uppskattningsvis cirka tio meter norr om Tunnelgatan. Islägsplatsen uppfattade Palm som cirka en halvmeter in på gångbanan från körbanan räknat. Palm uppgav på förfrågan ha svårt att exakt peka ut var han kan ha befunnit sig när det andra skottet föll. Han hänvisar till att han höll ungefär 50 - 60 km i timmen, och att det dröjde två till tre sekunder efter första skottet innan det andra föll. När han åkt ytterligare en bit efter andra skottet så såg han plötsligt i backspegeln att det låg en person på trottoaren vid korsningen Sveavägen - Tunnelgatan. Att han inte sett det tidigare berodde på att det står en reklampelare strax norr om Tunnelgatan som hade skytt sikten för Palm. Palm slogs då av tanken att mannen på gatan kanske hade blivit skjuten med tanke på de smällar som Palm hade hört. Han funderade även på om det inte kunde vara en fyllerist som låg där på trottoaren. I vart fall så beslutade han sig för att kontrollera saken, varför han vände sin bil vid korsningen Adolf Fredriks Kyrkogata och åkte tillbaks Sveavägen söder ut, och stannade vid posten, Sveavägen 31. Den platsen ligger mitt emot där mannen låg.

Palm satt kvar i sin bil i några sekunder, uppskattningsvis tio - femton sekunder, eftersom han blivit relativt säker på att mannen som låg på gatan var skjuten, och han inte ville riskera att själv bli utsatt för skottlossning. Han satt i bilen tills dess han såg en annan man som kom springande över Sveavägen någonstans söder om den plats där Palm stod, fram till personen som låg på trottoaren. Palm klev då själv ur och sprang över till platsen. Mannen som sprungit över Sveavägen före Palm var i 25-års åldern och Palm vill minnas att han hade burit en vit jacka.

Även en ung kvinna och en man hade kommit fram till platsen där mannen låg, och kvinnan, och mannen hade gemensamt satt in upplivningsförsök. Palm påpekar härvid att återupplivningsförsöket sätts in en stund efter det han kommit fram

till platsen. Palm hade varit den förste, eller åtminstone en av de första som kom fram till mannen som senare visade sig vara Palme.

När Palm kom fram så hade Palme legat i framstupa sidoläge. Han vändes senare på rygg då återupplivningsförsöken sattes in. Palm hade sett hur blodet liksom pumpade ut ur munnen på Palme, och han hade sagt till de som försökte hjälpa Palme att se upp så han inte kvävdes.

Något senare hade Palm även lagt märke till en kvinna som hade stått på huk invid skyltfönstret till Decorima. Hon hade verkat tagen, och bredvid henne hade det stått en man som liksom försökte trösta henne. flickan kan ha varit i omkring 20-års åldern.

Efter det ambulansen kommit och hämtat Palme så hade Palm stannat kvar en stund, och han hade därvid samtalat med en person som var klädd i blå arbetarkläder samt jacka med pälskrage, pälsfoder eller liknande. Som Palm har uppfattat det så är det den mannen som har figurerat som vittnet som anlant i en firmabil.

Palm är 178 cm lång och 77 kilo. Han var den aktuella kvällen iklädd blå jeans, en blå jacka med gröna ok vid axlarna, samt gröna och gula ränder runt ärmarna. Palm har cendré hårfärg.

I övrigt uppger Palm att han även sett en taxichaufför som befunnit sig på platsen i samband med mordet, och som figurerat i massmedia.

Palm har lyssnat medan förhöret har spelats in på band, och han vill därför göra det tillrättaläggandet att han hade inte tittat i den högra yttre bakspeglarna när han hört smällarna, utan han hade tittat i den inre bakspeglarna. Alltså huvudbakspeglarna. I övrigt så godkänner Palm att förhöret skrivs ut som det dikterats in på band i hans närvaro.

4

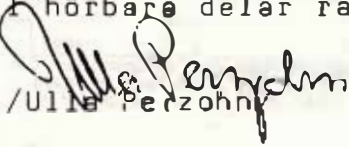
410

Hän har själv inget ytterligare att tillägga till protokollet.

Stockholm som ovan

Paul Johansson
krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

/Ulla Perzohn

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.